

ABONAMENT:

Pe an 6 cor.; pe 1/2 an 3 cor.

Pentru România pe an 15 lei.

Manuscripte nu se redau.

LIBERTATEA

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifa, cu prețuri foarte moderate.

Abonamente și inserțiuni se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă.

LĂMURIRI

Dacă prin apariția ziarului nostru nu vom obține alte rezultate, decât punerea în discuție a chestiunilor mari ce ne preocupă: vom fi satisfăcuți. Pentru-că în prima linie acest scop l'a ținut în vedere gruparea noastră fondând „*Libertatea*”, fiind firm convinși, că situațiunea schimbată a partidului nostru național, reclamă o radicală schimbare a tacticii și cel puțin o discuție asupra însuși programului partidului. Pentru evitarea ori-cărei neînțelegeri și bănueli, accentuez, că *esența programului, adică baza națională, nici un Român cinstit nu o poate părăsi, fără de a deveni trădătorul neamului seu.* Fac aceasta constatare, altfel de tot naturală, ca nu cumva vre-un polițai secret al chestiunii naționale, să scoată la iveală o nouă tradare.

Cu plăcere și satisfacție observăm, că dorința noastră începe a se realiza, pentru-că jurnalele noastre de un timp încoace, încep a se ocupa și a tracta în mod serios și obiectiv chestiunile, dela a căror corectă deslegare depinde ~~sa~~ și consolidarea noastră internă.

Intre altele, în nex cu apariția foii noastre, „*Telegraful Român*” discută importanta chestiune a *organizării partidului*, asupra căreia, dată fiind suprema ei importanță, vom reveni și noi, expunându-ne părerile noastre, ca astfel deschizându-se o discuție amănunțită, să se poată orienta și publicul mare.

Cu altă ocaziune am remarcat frumosul articol apărut în „*Tribuna Poporului*” de *V. G.*, cu a cărui idei fundamentale, cu toate imputările ce ni le face „*Gazeta Transilvaniei*”, ne-am identificat și ne vom identifica, pentru-că ele

sunt atât de naturale și pentru-că după modesta noastră părere, nu-mai procedând conform atâror principii, vom putea eși din impas. Puțin ne pasă de împrejurarea, că presa maghiară iscodește *neadevruri* pe conta noastră și le înregistrează cu vedită plăcere. *Partid nou politic* nu ne-a trecut prin minte să formăm, dorim însă, ca *partidul național*, ținând cont de forță majoră care îi face astăzi imposibilă funcționarea, *să caute și să afle modalitatea, prin care adunându-și din nou forțele răslețite, să înceapă o nouă și mai folositoare activitate!*

Era lucru firesc ca „*Gazeta Transilvaniei*” și toți aceia, cari țin prea-prea la *forme*, cari nu se pot despărți de formele vechi, cu toate că ori-cine poate vedea, că susținerea lor a devenit imposibilă, cari nu se pot împăca cu spiritul timpului, pentru-că privesc lucrurile tot așa *ca mai înainte*, nu vor fi încântați de *pășirea noastră*. Aceasta nu ne impoartă, pentru-că noi suntem decisi a merge înainte lucrând, fiind convinși că majoritatea covârșitoare a poporului va urma pe aceia, cari nu stau locului, ci vor porni la lucru înainte, cari vreau să înlocuească neactivitatea cu o muncă și luptă serioasă, chiar trecând peste aceia cari își bat mereu capetele cu formele goale și nefolositoare.

Scriitorul acestor șire discutând cu o ocaziune situațiunea partidului nostru național, după ordinațiunile volnice ale lui Hieronymi, cu un simplu socialist vienez, de profesiune tipograf, dar altfel om inteligent, dânsul ascultând expunerile mele, mi-a răspuns pe scurt cu cuvintele: „*Das lässt sich sehr leicht umgehen!*” (Acestea se pot foarte ușor eluda). Acest tipograf simplu, a dovedit mai mult simț pentru *politica practică*, decât toți

filosofii și doctrinariii noștri, cari de dragul formelor, jertfesc și negliă *esența!*

Noi cari în cuvântul nostru program ne-am declarat deja în privința aceasta, nu vom hesita de a merge înainte, și de a discuta modalitățile, cari trebuiesc aplicate, ca să putem face aceasta, având convingerea, că în politică nu se poate stabili nici program și nici mai ales *tactică* absolut coreșpunzătoare și *večnică*, ci totul e *relativ*, totul depinde dela împrejurări.

Politician în sensul adevărat al cuvântului, poate fi numai acela, care *între împregiurările date și ținând cont de forțele disponibile, află cea mai potrivită modalitate ca să câștige cât de mult, promovând astfel realizarea scopului final.*

La noi, durere, alte principii au dominat și dominează încă, și nici nu e mirare, dacă consideri totală lipsă de creștere politică și mai ales îndărătnicia cu care ne legăm nu numai de *esența*, ci chiar și de mofturile trecutului! Dixi.

Dr. Aurel Vlad.

Croatii și — limba maghiară.

În contra limbii maghiare a răsunat în dieta croată dela 28 Ian. n. o fulgerătoare vorbire, nu din rostul vre-unui deputat fără importanță, ci din graiul *rectorului Universității, Urbanici*, care între altele a zis:

„Eu nici-odată n'am susținut, că Ungaria cu Croatia-Slavonia e un stat unitar! Dacă guvernul nici atâta nu va putea ajunge, ca pe *limbile drumurilor de fer ungare din Croatia, să se folosească (ca oficioasă) limba croată*, atunci nu puteți nădăjdui ca Ungaria să facă îngăduințe în alte privințe! În Ungaria este nisuița, ca pe încetul să ne pună pe cap limba ungurească, și iacă la armata teritorială (honvezimea) croată, îi și fac loc. Prin aceasta armata teritorială croată, *își pierde caracterul ei croat!* Limba croată o folosesc numai la comănde, mai de jos, la cele mai

înalte nu! Cu timpul vreau s'o scoată de tot din folosință Croatia sunt datorii a să folosi de toate mijloacele de luptă parlamentară, pentru a zădărnici aceste scopuri!

Frumos apărător al dreptului limbii națiunii sale! El a și fost primit cu vii manifestații de publicul de pe galeria dietei, cum și afară!

Știri politice

— *România își întărește legăturile de bună peietenie cu țerile, de cari are lipsă la vreme de nevoe.* Cu Grecia se supăraseră înainte cu vre-o 10 ani rău. Acum că au văzut pe Bulgari rînjindu-și dinții și spre Români și spre Greci, aceste două popoare își întind mâna de pace și de tovarășe la vreme de lipsă. Ca început Regele Greciei a cercetat, în vară, pe Regele Carol, apoi o ceată frumoasă de studenți Români au făcut, în toamnă, vizită celor Greci la ei acasă, fiind primiți cu mare alai; ear' acum, în Februarie, pleacă 20 oficeri români, de toate armele, în Grecia, tot ca semn de apropiere, de întovărire, de legare a țerilor între sine pentru cas de nevoe. Bună politică.

— *Moștenitorul nostru de Tron, Francisc Ferdinand*, merge în curând la Petersburg, făcând o vizită Curții imperiale rusești. Să ține că vizita are de scop stabilirea unei înțelegeri între Viena și Petersburg, privitor la stările din Balcani (unde Sârbia e în ajun a-și alege moștenitor de tron, Bulgaria să neliniștețe, Muntenegru vrea ca familia Nichita să iee cum-va moștenirea, etc.)

— *Sveția și Norvegia* vor să se declare de *neutrale*. Să aduce în curând în parlament plan de lege, că aceste țeri vor rămânea neutrale în vremi de războie între vecini. Nici cu unii nici cu alții. Ele vor ruga pe Danemarca să se alătore la ele.

când ai auzi din departe, prin liniștea serii, glasuri duioase de tulnic... o voce, despre care nu știi, că de unde vine, cum se ivește, dar' o simți vibrând în vîșdud și-o resimți tremurându-ți în suflet;... tonuri, cari pare-că n'au început, cari se desprind așa din liniște, să ivesc și dispar și se pierd... Și se fi auzit tu, cu cât sentiment dramatic a fost interpretat admirabilul cântec: „Der Asra...” cât de puternic simțită pasiunea sultanei și cât de duios pricepută durerea sârmanului sclav: „neam din viața acelor Asra, cari iubind își perd viața...”

Să fi ascultat tu juvaerul acela de cântec: „Still wie die Nacht” de C. Bohm... și se fi auzit tu duioșia sugestivă a vocii de alt în expresiunea do-ului tainic, a iubirii adânci:

„Still wie die Nacht
„Und tief wie das Meer
„Soll deine Liebe sein...”

Ș'apoi a pasiunei, ce ar vrea și nu poate să-și fie stăpână:

„Heiss wie der Strahl
„Und fest wie der Stein
„Soll deine Liebe sein!”

Cronica mea.

București, 15 Ian. v. 1902.

Certuri între literați... De altfel mai mult de haz decât tragice...

La noi, ca și aiurea, raporturile între scriitori, sunt de-apurarea încordate. Puțini sunt cari se înțeleg asupra direcțiunii extetice și științifice. Foarte puțini cari se iubesc sau cel puțin se stimează reciproc... Și animositățile în cele mai multe casuri se reduc la motive personale, la mobilituri mici, invidie, ură. Aceasta nu numai în Țara-Românească, ci și la noi acasă.

Ciudat lucru. Indată-ce un individ român știe să țină condeiul în mână, se simte „puternic”, și e total covârșit de farmecul persoanei sale! Nu mai respectă pe nimeni și nimic! Nici capacitatea altuia, nici puterea de muncă, nu-l impresionează. Cu suveran „dispreț” privește la tot ce nu este al seu și suspectează buna credință a tuturor...

Un cas „senațional” fu în București faimoasa afacere cu „plagiatoarele” lui Caragiale. Un tinăr ziarist din București, fără vlagă și fără să fi produs ceva, se năpustește cu violență întâi asupra literaturii române din Ardeal, numind-o o *dihanie monstruoasă*. După-ce dă gata sârmana noastră literatură, se apucă de Caragiale și unde nu-mi brodește o poveste întreagă despre o preținsă plagiarie a unui autor... ungar!

Lumea se pasionează. Caută pe Keményi, a căruia dramă s'ar fi plagiat, caută pe N. Bogdan din Brașov, care la 1848 ar fi tradus drama lui Kemény... Și când colo nici urmă de ei, n'au existat niciodată și nicăiri, nici autorii nici drama!

Indrăsnețul acusator însă își susține calomnia și ca să poată dovedi ceva, știți ce face? Se duce la un tipograf și-l plătește ca să-i tipărească cu litere cirile un fragment de dramă, așa ca el totuși să aibă cel puțin câteva foi din pretinsul *corpus delicti*.

Observați ne mai pomenita șarlatanie? În cazul acesta ce putea face Caragiale, decât să dea în judecată pe nesocotitul calumnitor?

Nouă, Ardelenilor, Caragiale, ca persoană, nu ne e simpatic. Ironia lui ne-a lovit adese-ori și pe nedreptul. Une-ori s'a amestecat și în politica noastră și

Furtună au fost aplausele urmate cântării d-șoarei Olariu. A trebuit să repete. A și repetat cu text românesc, primind un drăgălaș buchet!

A urmat d-șoara *Ersilia Popovici* în „*Air varié*” solo pentru vioară. Și de fapt, o violinistă diletantă mai bună, mai abilă, mai perfectă, decât d-șoara Popovici nu cunosc. Jocul plin de viață, interpretarea fidelă, denotă temperamentul înăscut, sentiment și o profundă preocupare pentru frumșețile muzicii, ear' plasticitatea mișcărilor, ținuta atât de elegantă și grațioasă, agilitatea în manuirea arcușului, dovedesc școală și rutină... D-șoara Popovici a fost elevă a conservatorului din București.

Dar' tu n'ai văzut-o, n'ai auzit-o, n'ai văzut ce frumos a primit frumosul buchet ce i-s'a dat, — tu, uriciosule...

Pausă. După pauză d-șoara *Dora Rațiu*, în portul nostru admirabil național, cu trandafirul la ureche, în mână cu buchetul primit și cu oglinda, și 'n obrăjori cu două rose înflorite, drăguță, sveltă, plină de viață, rîzătoare... așa cum a visat Coșbuc copila aceea fără

FOIȚA

La bal...

Afară ninge. Vântul trece
Vuind, prin stradele pustii...
Dar' înlăuntru 'n sală-'i pompă
Și rîs și chicot... Melodii
Vibrând veselnice, răsună,
Vioarele duios doinesc...
Un vals.. amețitor de dulce!
Părechi-părechi să învîrtesc
Vîrtej... În ochii tuturor
Văpaia șoaptelor de foc,
Fiorul strîngerii în brațe...
Sărman copil fără de noroc
De ce-ai pălit așa de-odată?
De ce-ți svîcnește peptul greu?
Gândeai la ea? O, nu mai plînge!
De mult e — altu 'n lecul tîu!
A fost!.. Era albastrul Prier
Pe-atunci... cu soare aurii...
A fost, a fost... Acum o iarnă
Și rece, rece, și — pustiu!...

Victor Bontescu.

Scrisoare.

Hațeg, 20 Ian. 1902.

Ghiță, tu, tu... uriciosule!

Ce?!... Ori îți închipuești, că eu totuși o să-ți scriu și acum: „tu îngerul meu...”? Ba bin' că nu! Uricosu ești și rău și nesuferit și... nu meriți să-ți mai scriu nici „dragă”, nici „înger”, nici... și dacă totuși îți scriu, e numai ca să-ți fac necaz și ciudă și ca să regreți vecinic, că n'ai venit și că n'ai fost și tu la *Concertul din 19 Ian. din Hațeg*. Să știi, că nu ți-o iert vecinic!

A fost atât de frumos, atât de splendid, atât de peste așteptare și așa vrea să ți-l descriu așa de frumos, ca lacrimi să-ți vină de necaz și de ciudă, că n'ai fost și tu... uriciosule... și numai aceea îmie necaz, că nu pot!... A fost frumos, cum nu pot să-l descriu...

Punctul prim: Gounod: Serenadă pentru solo sopran, violină, violoncello și pian. Să fi auzit tu cântecul acela dulce, dornic, duios; musica aceea atât

de subtil nuanțată... și să fi ascultat tu predarea d-nei *Elena I. Popovici*, atât de dulce, atât de fină, ș'atât de din suflet pornită, apoi armonia aceea minunată între voce, vioară și cello... Și se fi auzit tu în urmă aplausele cele spon-tan. isbucnite și fără încetare!...

„O cântă, cântă tu dragă,
„O cântă ne'ncetat,
„S'ascult uitat de mine
„Cântarea ta...”

Ce bine i-se potrivesc d-nei Elena I. Popovici, cuvintele astea din text...

Frenetic și mult a fost aplaudată și d-șoara *Constanța Peovici*. Potpourri-ul, din „*Rigoletto*” de Verdi, e o piesă grea. Recere tehnică, studiu. D-șoara Peovici s'a achitat bine, ear' îndelungatele aplause și buchetul primit i-au fost o bine meritată răsplată!

Dar' tu, tu... uriciosule, ce răsplată meriți tu, care nu te-ai ținut de cuvântul promis?... Nici atâta nu meriți, că-ți scriu!

Apoi să fi auzit tu pe d-șoara *Delia Olariu*!.. Vocea aceea de alt, puternică, limpede, plină... Îți vine, ca și

FEL DE FEL

Un tinér-minune. Foile din America publică fotografia unui tinér de 15 ani, care face în telul seu minuni cu vorbirile lui. El e predicator bisericesc, și până la vârsta lui de 15 ani, atâta a cetit din scripturi și din cărți teologice, că acum e în stare a vorbi nu un cias două, ci o zi întreagă și noaptea după ea într-una, predicând frumos, logic, genial chiar, teme din sfânta scriptură. La renumele de tinér-minune a ajuns de curând prin aceea, că intrându-se zece adunări metodiste, tinérul acesta le-a predicat zece nopți după olaltă, din adunare în adunare, tot predici minunate, improvizate, și deosebite unele de altele.

S'a găsit deja un American bogat și întreprinzător, care a înduplecat pe tinér să vie cu el prin Europa, să se arate și să fie adunări în care să arate puterea sa deosebită în vorbiri. Vor face parole.

Idiosincrasie. Așa se numește acea slăbiciune a unor oameni, de a nu putea suferi anumite lucruri în lume. Sunt oameni care nu pot suferi mieunatul pisiceii, alții zgârierea pe pereți, etc. că-i trec fiori prin tot trupul, și s'ar bolnăvi rău de-ar fi siliți a asculta multă vreme sunetele acelea nesuferite nervilor lor. E o boală această, și se numește idiosincrasie.

O foaie medicală engleză istorisește acum mai multe casuri, așa-zicând celebre, de idiosincrasie, însemnate de medici sau de istoria persoanelor respective. Iată câteva din ele:

Filosoful *Byrle* scrie în o carte a sa, că avea un servitor, care dacă auzia un strănut sau fișitul hârtiei pe care o rupea cineva, deloc îl pornea sângele pe

nas, atâta îl înfiorau aceste lucruri! Henric al III-lea Regele Franciei, amețea dacă vedea o mătă nainte lui, atâta n'o putea suferi. Regele englez Jacob I. începea a tremura în tot trupul dacă cineva trăgea, în apropiere de el, sabia din teacă, zuruind-o. Conte Landerdalle amețea și căpăta greață îndată-ce auzia o musică. Teologul John Pechman căpăta zgârciuri dacă cineva împingea din loc o bancă, șurluind cu ea, și zile întregi era, după asta, bolnav. Dacă auzea fișind mătasa ori o atingea el cu degetele, se îneca! În Namur a trăit o femeie tinără, care cădea fără știre de sine în stradă, îndată-ce auzea trăgând clopote. Un doctor englez povestește, că avea un prietin, pe care de-l ungea cu miere pe piele, să făceau arsuri ca de foc pe trupul lui unde l'a ajuns mierea.

Alții nu pot suferi altceva. Din norocire, sunt tot lucruri ce nu-s neapărat de lipsă omului: nimeni nu e silit a auzi frecări pe pereți, ori frecarea hârburilor de oale de olaltă, nici cu mătă în casă să stec, nici să asculte musica, nici să asculte clopotele... Fiecare poate fi fără aceea, ce atâta de tare îi supără nervii. Altfel ar fi rău. Și sunt tare mulți cei-ce au câte un »cecănau« de acesta.

POSTA REDACȚIEI

V... »Vreau« și »Dela despărțire« sunt, ca începuturi, ca încercări, suficiente, dar încă nu ating măsura recerută pentru publicare. Traducerile, dacă vor fi bine îngrijite și piese alese, mai curând sperăm să le putem folosi.

Tinérului *P. T.* în *Of...* Pe rînd și când ni-să potrivește loc, vom pune din ele. — Mulțumim.

Redactor resp.: IOAN MOȚA

Invetăcel la măcelărie!

Subscriul primesc îndată în măcelăria mea, un băiat ca invetăcel!

Băiatul să fie de 14—15 ani, bine desvoltat și cu ceva cunoștință de carte.

Tinerii români vor fi preferiți.

Viitor frumos!

Aurel Papiu,

(25) 2— (măcelar în Orăștie).

Sz. 7361/1901.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A dévai kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhirrre teszi Leszkucz György végrehajthatónak, Horváth Sándor végrehajthatóságot szenvedő elleni 120 kor. tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajthatósági ügyében az 1881. évi LX. t.-cz. 144, 167 §. alapján és a 146 §. értelmében a dévai kir. törvényszék (a dévai kir. bíróság) területén levő Cserna-Keresztur községben fekvő a cserna-kereszturi 56 sz. tjkvben A + 1 rend 130, 131 hrszra 499 kor., 2 r. 133/1 hrszra 44 kor., 3 r. 412 hrszra 142 kor., 5 r. 722 hrszra 95 kor., 6 r. 948 hrszra 72 kor., 7 r. 974 hrszra 4 kor., 8 r. 977 hrszra 4 kor., 9 r. 980 hrszra 12 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi április hó 3-ik napján d. e. 9 órakor Cserna-Keresztur község házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. törvénynél telekkvi hatósága. Kelt Déván, 1901. évi december hó 10-én.

Fábián,

(28) 1—1 kir. tszéki bír.

Am onoare a aduce la cunoștință onoratului public că în restaurantul meu servesc numai

„Bere Coroana“

de I-a calitate din fabrica Dreher (à la Pilsen)

In fiecare zi începere proaspătă de butoiu, totdeauna răcit în gheață.

Servesc cu vinuri excelente și cu cugnă bună, precum și cu

odăi ieftine!

Rugând onoratul public pentru cercetare și spriginire binevoitoare, semnez cu toată stința

Aladar Szatmáry,

(9) 5— ospétarul hotelului „Széchenyi“.

Sz. 1833—1901.

véghr.

Árverési hirdetmény.

Közhirrre teszem, hogy a dévai kir. törvényszék 1900. évi 5225 számú végzése következtében Dr. Vlad Aurel ügyvéd által képviselt »Ardeleana« javára Popa Iuon s. t. elleni 124 kor. s járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajthatósági utján letoglalt és 631 kor. becslült következő ingóságok, u. m.: disznok, tűzifa, buza, csürös istaló nyilvános árverésen eladatnak.

Ezen árverés a dévai kir. járásbíróság 1901. évi V. 880 számú végzése folytán 124 kor. tőkekövetelés, ennek 1898. évi június hó 16. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig 67 kor. 46 fill. birólag már megállapított költségek erejéig Kecskedágán alperesek lakásán leendő eszközzésére 1902. évi február hó 18. napjának d. e. 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Ezen árverési hirdetmény költségei 2 kor. 20 fill. tesznek.

Kelt Déván, 1902. évi január hó 15. napján.

Schusster Vilmos,

(27) 1—1

kir. bir. véghr.

Sz. 420/901.

tkkvi

(23) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A dévai kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhirrre teszi »Ardeleana« pénz- és hitelintézet végrehajthatónak Alb Ludovica és társai végrehajthatóságot szenvedők elleni 2000 kor. tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajthatósági ügyében az 1881. LX. t.-cz. 144 §. alapján és 146 §. értelmében a dévai kir. törvényszék (a dévai kir. járásbíróság) területén levő Bánpatok községében fekvő a bánpataki 20 sz. tjkvben A + 1 rend 43 44 hrszra 880 kor., 2 r. 633 hrszra 241 kor., 3 r. 1115/1 hrszra 247 kor., 4 r. 1219 hrszra 104 kor., 5 r. 143 hrszra 68 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi április hó 14-ik napján d. e. 9 órakor Bánpatok község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. törvényszék tkvi hatósága.

Kelt Déván, 1901. évi december hó 13-án.

Fábián,

kir. tszéki bír.

Sz. 52—902.

véghr.

Árverési hirdetmény.

Közhirrre teszem, hogy a szászvárosi kir. járásbíróság 1899. évi V. II. 272/2 számú végzése következtében Dr. Vlad Aurel ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénzintézet javára, Márián Lázár s. t. elleni 19 kor. 80 fill. s járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajthatósági utján lefoglalt és 630 kor. becslült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarha, széna és szilva csepre hordoval nyilvános árverésen eladatnak.

Ezen árverés a dévai kir. járásbíróság 1901-ik évi V. 111 számú végzése folytán 19 kor. 80 fill. tőkekövetelés, ennek 1 évi hó napjától járó % kamatai, 1/3% váltó díj és eddig 55 kor. 50 fill. birólag már megállapított költségek erejéig Vormágon alperesek lakásán leendő eszközzésére 1902. évi február hó 21. napjának d. e. 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Ezen árverési hirdetmény költségei 2 kor. 20 fill. tesznek.

Kelt Déván, 1902. évi január hó 14. napján.

Schusster Vilmos,

(26) 1—1

kir. bir. véghr.

„ASSICURAZIONI GENERALI“
fondată în 1831.

Această mare bancă de asigurare, care prin plățirea punctuoasă a pagubelor celor asigurați la ea și prin prețuirea bună a bagubelor (din foc) și-a atras în cea mai mare măsură încrederea publicului, — are la sfârșitul anului trecut 1900, următoarea avere:

Capital și reserve	173.458.451 cor.
Capitaluri asigurate la ea pe viață	525.894.823 »
Asigurări contra focului	77.309.462 »
A plătit dela înființarea sa de tot, pagube	688.595.391 »

Aceste cifre arată, că banca »Assicurazioni Generali« dă cea mai mare chezeșie chiar și celui mai precaut proprietar, și arată că marea încredere de care această bancă se bucură, e deplin întemeiată, prin fondurile ei cele mari.

»Assicurazioni Generali« primește asigurări:

1. Pe viața omului, pe un termen oare-care, sau asigurări de rente (pensii), cari se plătesc ori la moarte îndată, ori la terminul ales de asigurat.

2. Contra pagubelor de foc, trăsnet, exploziune prin gazuri, pe mobile și imobile.

3. Contra pagubei de chirie urmată după arderea casei.

4. Contra spargerii obiectelor de sticlă ori metal.

5. Contra pagubei urmate din transport, pe uscat ori pe apă.

6. Contra pagubei din spargere cu furt asigurați obiecte sau hârtii prețioase.

Primește asigurări de zestre pentru fete și copii.

(1) 5—10

Agentura principală a băncii

„Assic. Generali“ în Orăștie.

(Informațiuni la administrația acestei foi).

„Minerva“ institut tipografic

Orăștie, (Szászváros) Str. Beráriei Nr. 8.

Efectuește tot soiul de lucrări aparținătoare artei tipografice.

Insertiuni și reclame cu prețuri moderate se primesc la administrația foii

„Libertatea“.

„Minerva“ inst. tipogr. în Orăștie.

Editor: Ioan Moța.